

aby se věřitelé mohli hojiti také na přejímateli aktiv. Zásada ta platí nejen při převzetí celého jmění, nýbrž i při převzetí takové jeho části, která o sobě tvoří hospodářský soubor majetkový. Žalovaný převzal veškerý sklad zboží »starého«, to jest zboží, které měl Karel E. až do zahájení vyrovnacího řízení, a tvořil proto tento sklad zboží samostatnou jednotku majetkovou. Převzetím podle § 1409 obč. zák. se rozumí, že přejímatel nabyt jím takových práv k převzatému jmění nebo části jeho, která vylučují, aby věřitel proti předavateli (dlužníku) mohl z převzatého majetku uspokojiti svou pohledávku. Musí tudíž jíti pravidelně o zcizení, jak zdůrazňují i materialie III. dílčí novely k obč. zák. str. 422, 423. Žalovaný koupil společně s Josefem K. a Janou K. sklad starého zboží za to, že zaplatil za dlužníka Karla E. na pátou vyrovnací kvotu jako vyrovnací rukojmí 5000 Kč, a žalovaný sám připustil, že koupil větší partii zboží. A bylo-li zjištěno, že koupené zboží, jež tvoří hospodářskou jednotku, bylo převezeno do B. a tam odevzdáno žalovanému, pak nabyt žalovaný s ostatními přejímateli vlastnictví k němu (§§ 424 a 426 obč. zák.). Že by dluh Karla E., o nějž v souzeném případě jde, nesouvisel s převzatou zásobou zboží, není namítáno, jsou proto splněny předpoklady § 1409 obč. zák. a ručí proto i žalovaný svým celým jměním do výše ceny převzatého zboží i za ostatní vyrovnací splátky, i když se za ně ve vyrovnacím řízení Karla E. nezaručil. Ručení podle § 1409 obč. zák. jest solidární s ostatními přejímateli zboží, jak bylo vyloženo v rozhodnutí čís. 10337 sb. n. s., a jest proto žalovaný povinen celé vyrovnací splátky zaplatiti (§ 891 obč. zák.).

Čís. 14732.

Vyrovnací dlužník může se zavázati, že bude platiti na vyrovnání pohledávek svých věřitelů už před pravoplatností soudního potvrzení vyrovnání. Nesplní-li takovéto splátky včas, nastávají účinky § 67 vyr. řádu.

(Rozhodnutí ze dne 26. listopadu 1935, Rv IV 638/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2328.)

Čís. 14733.

Pojištění smluvní. K § 936 obč. zák.

Pokud jde o pactum de contrahendo, zavázal-li se pojistník pojišťovně, že svou pojištěnou a shořelou realitu svěří, jakmile bude znovu vystavěna, opět v její výhradní pojišťovací ochranu.

(Rozh. ze dne 27. listopadu 1935, Rv I 2612/33.)

Žalující pojišťovna přednesla, že dne 23. června 1930 shořela realita dlužníků, u žalobkyně pojištěná a že podle pojišťovacích podmínek tím zaniklo pojištění. Podle prohlášení ze dne 1. července 1930 zavázali se žalovaní, že svoji realitu dosud u žalobkyně pojištěnou svěří, jakmile